

บทที่ 4

การศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีระหว่าง สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบัญชี และแนวปฏิบัติทางการบัญชีระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทยที่ใช้ตัวอย่างรายงานประจำปีของ China Petroleum & Chemical Corporation และบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ที่กล่าวถึงในบทที่ 3 นั้น ในบทที่ 4 นี้ ได้ทำการศึกษาแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบการบัญชีทั้งในด้านของสภาพแวดล้อมของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย

ส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย

1. การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย

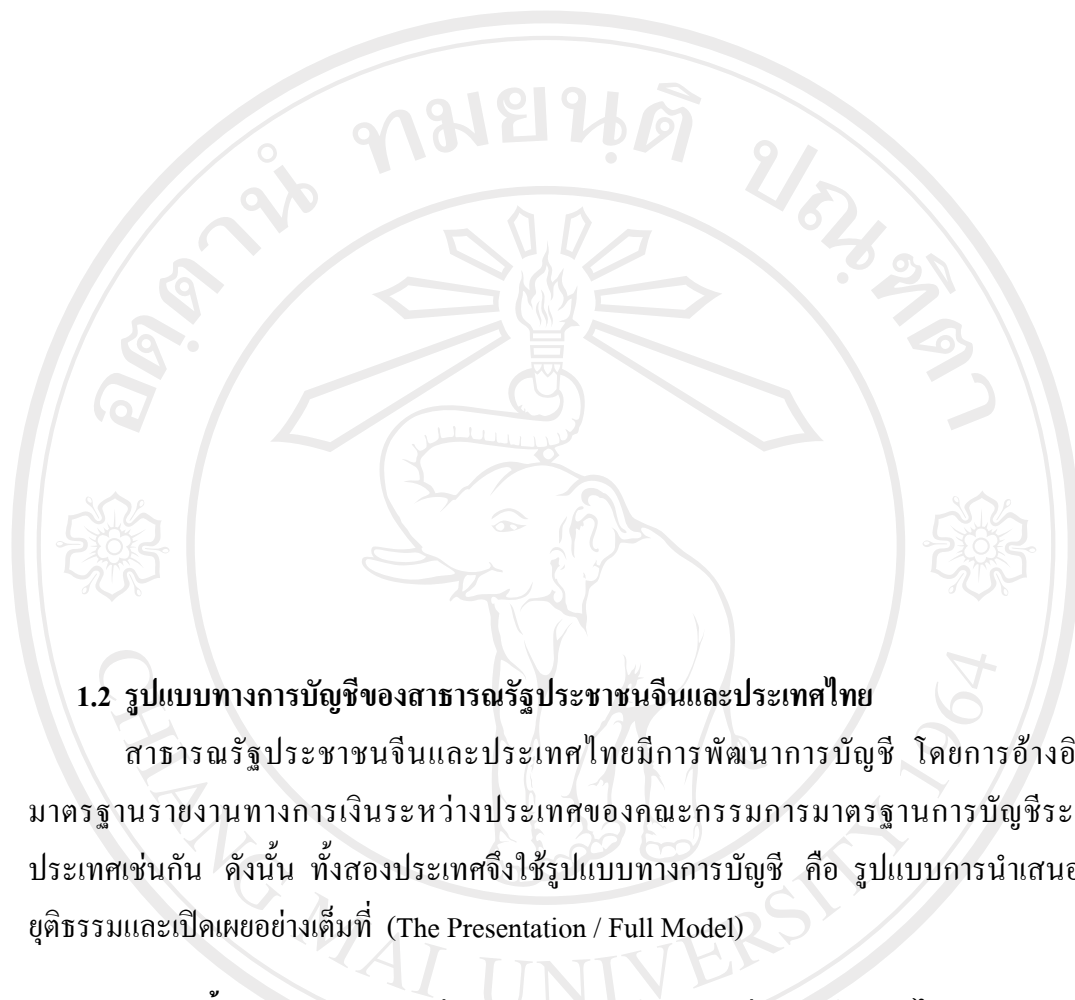
1.1 สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อแนวปฏิบัติทางการบัญชี

จากการศึกษาสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อแนวปฏิบัติทางการบัญชี ทั้งจากแหล่งเงินทุนภายนอก ระบบกฎหมาย ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจและการเมืองกับประเทศอื่น ระดับเงินเพื่อขนาดและความซับซ้อนของหน่วยธุรกิจและระดับการศึกษา วัฒนธรรม ของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4-1 แสดงการเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อแนวปฏิบัติทางการบัญชีของ
สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย

ตัวแปร	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ประเทศไทย
แหล่งเงินทุนภายนอกส่วนใหญ่	รัฐบาลและผู้ถือหุ้น	ผู้ถือหุ้น
ระบบกฎหมาย	กฎหมายแบบประมวล กฎหมาย	อ้างอิงกฎหมายแบบจารีต ประเพณี
ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ และการเมืองกับประเทศอื่น - องค์การที่มีแนวปฏิบัติ ทางการบัญชีที่ สอดคล้องกัน เช่น IASC , IFAC , UN , OECD , ASEAN และ IMF	ยกเว้น OECD	เป็นสมาชิกของ IASC , IFAC , UN , OECD , ASEAN และ IMF
ระดับเงินเฟ้อ	ต่ำ	ต่ำ
ความซับซ้อนของหน่วยธุรกิจ ของหน่วยงานและการศึกษา	มาก	มาก
วัฒนธรรม - ความเป็นปัจเจกบุคคล กับการอยู่รวมเป็นกลุ่ม - ช่องว่างของสายอำนาจ ที่มากกับน้อย - การหลีกเลี่ยงความไม่ แน่นอนมากกับน้อย - ความเป็นวัตถุนิยมกับ จิตนิยม	- อยู่รวมกันเป็น ครอบครัวใหญ่ - มีการแบ่งชนชั้นใน สังคม - หลีกเลี่ยงความไม่ แน่นอนน้อย - ให้ความสำคัญกับ ความสำเร็จที่มองเห็น ได้	- เป็นปัจเจกบุคคล - มีการแบ่งสังคมเมืองกับ สังคมชนบท - หลีกเลี่ยงความไม่ แน่นอนน้อย - ให้ความสำคัญกับ ความสำเร็จที่มองเห็น ได้

จากตารางที่ 4-1 แสดงให้เห็นว่าสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทยมี
สภาพแวดล้อมบางอย่างที่แตกต่างกัน ได้แก่ แหล่งเงินทุนภายนอก สาธารณรัฐประชาชนจีน

1.2 รูปแบบทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย

สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทยมีการพัฒนาการบัญชี โดยการอ้างอิงจากมาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเช่นกัน ดังนั้น ทั้งสองประเทศจึงใช้รูปแบบทางการบัญชี คือ รูปแบบการนำเสนออย่างยุติธรรมและเปิดเผยอย่างเต็มที่ (The Presentation / Full Model)

1.3 การจัดตั้งมาตรฐานการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย

สาธารณรัฐประชาชนจีนมีกระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนามาตรฐานการบัญชีของประเทศโดยมอบหมายให้คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีจีน (The China Accounting Standards committee) ซึ่งเป็นหน่วยงานอยู่ภายใต้กระทรวงการคลังรับผิดชอบในการกำหนดโครงสร้างในการจัดตั้งมาตรฐานการบัญชี และได้ว่าจ้างบริษัท Deloitte Touche Tohmatus เป็นที่ปรึกษาในการพัฒนามาตรฐานการบัญชี กระบวนการในการจัดตั้งโดยอาศัยคณะผู้เชี่ยวชาญในการร่างมาตรฐาน และเผยแพร่ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแสดงความเห็นและนำกลับมาแก้ไข เมื่อทำการแก้ไขแล้วเสร็จส่งให้แก่รัฐมนตรีกระทรวงการคลังเพื่อให้ความเห็นชอบในการวิธีการปฏิบัติ เมื่อได้รับความเห็นชอบกระทรวงการคลังจะประกาศใช้มาตรฐาน

สำหรับประเทศไทยการจัดตั้งมาตรฐานการบัญชีอยู่ในความรับผิดชอบของสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น “สภาวิชาชีพบัญชี” ทำ

ดังนั้น การจัดตั้งมาตรฐานการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนจึงมีความล่าช้ากว่าประเทศไทย เนื่องจากในการจัดตั้งมาตรฐานการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนขึ้นตรงต่อหน่วยงานของรัฐบาล แต่มาตรฐานการบัญชีของทั้งสองประเทศก็มีความสอดคล้องกับมาตรฐานรายงานการเงินระหว่างประเทศ

1.4 หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางด้านการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย

สาธารณรัฐประชาชนจีน มีหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางด้านการบัญชี ได้แก่ กระทรวงการคลัง (Ministry of Finance – MOF) คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ (The China Securities Regulatory) สมาคมผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (The Chinese Institute of Certified Public Accountants – CICPA)

ส่วนประเทศไทย มีหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางด้านการบัญชี ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ หรือ สำนักคณะกรรมการ ก.ล.ต. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมสรรพากร และสภาวิชาชีพบัญชี

ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามาตรฐานการการบัญชีของทั้งสองประเทศล้วนแต่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการบัญชีในแต่ละประเทศให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติทางการบัญชีระหว่างประเทศ

2. การศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย

ในการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีน เปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติทางการบัญชีของประเทศไทย โดยเปรียบเทียบระหว่างมาตรฐานการบัญชีของทั้ง 2 ประเทศ โดยใช้ตัวอย่างกิจการของทั้งสองประเทศที่ดำเนินธุรกิจคล้ายคลึงกัน เช่น การผลิตและสำรวจน้ำมันดิบและแก๊สธรรมชาติ ปิโตรเลียมและสถานีบริการน้ำมัน ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย ได้แก่ China Petroleum & Chemical Corporation ของสาธารณรัฐประชาชนจีน และบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ของประเทศไทย ที่มี

ตาราง 4-2 แสดงการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีน เรื่อง สินทรัพย์ถาวร และประเทศไทย เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จากตัวอย่างธุรกิจปิโตรเลียม

แนวปฏิบัติทางการบัญชี	ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชี		
	สรุปผล	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ประเทศไทย
ชื่อมาตรฐาน	ต่างกัน	สินทรัพย์ถาวร	ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
การรับรู้รายการ	เหมือนกัน	แนวปฏิบัติของทั้งสองประเทศ รับรู้สินทรัพย์ถาวรมีเข้าเงื่อนไข 2 ข้อ ได้แก่ <u>มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะ</u> <u>ได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต และสามารถกำหนด</u> <u>ราคาทุนได้อย่างสมเหตุสมผล</u>	
การวัดมูลค่า	เหมือนกัน	บันทึกต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อ และต้นทุนที่เกิดขึ้นก่อนที่สินทรัพย์พร้อมใช้งานเป็นราคาทุนของสินทรัพย์	วัดมูลค่าด้วยราคาทุนประกอบด้วย <u>ราคาซื้อรวมภาษี</u> <u>นำเข้า ภาษีซื้อที่เรียกคืนไม่ได้</u> <u>และต้นทุนทางตรงอื่นๆ</u> เช่น ต้นทุนการเตรียมสถานที่ ต้นทุนการขนส่งเริ่มแรกและการเก็บรักษาต้นทุนการติดตั้ง ค่าธรรมเนียมวิชาชีพ เป็นต้น
- วัดมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ทั่วไป	ต่างกัน	ไม่มีการกล่าวถึงสิทธิในสัมปทาน	สิทธิในสัมปทานรวมถึง ต้นทุนการรื้อถอนอุปกรณ์การผลิตวัดมูลค่าโดยใช้วิธีผลสำเร็จของงาน
- วัดมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์เพื่อการสำรวจปิโตรเลียม	ต่างกัน	ต้นทุนในการพัฒนาบ่อน้ำมันและวัสดุที่ใช้บันทึกเป็นราคาทุนของสินทรัพย์	ต้นทุนทั้งหมดเพื่อการได้มาซึ่งต้นทุนการขุดเจาะปิโตรเลียมบันทึกเป็นสินทรัพย์แต่จะตัด

แนวปฏิบัติทางการ บัญชี	ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชี		
	สรุปผล	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ประเทศไทย
- วัตถุประสงค์เริ่มแรก (ต่อ)			จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อไม่พบ <u>ปริมาณสำรอง</u>
- วัตถุประสงค์เริ่มแรก ของสินทรัพย์เพื่อ การสำรวจ ปิโตรเลียม(ต่อ)	ต่างกัน	ต้นทุนในการสำรวจบ่อน้ำมัน (ต้นทุนธรณีวิทยาและต้นทุนธรณีฟิสิกส์) <u>บันทึกเป็นราคาทุนของงานระหว่างก่อสร้างจนกระทั่งพบปริมาณสำรอง</u> และจะถือเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อไม่พบปริมาณสำรอง	รายจ่ายสำรวจเพื่อธรณีวิทยาและธรณีฟิสิกส์ในช่วงการสำรวจถือเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุน รายจ่ายเพื่อการพัฒนาระบบบันทึกเป็นสินทรัพย์ไม่ว่าจะพบปริมาณสำรองหรือไม่ก็ตาม
- ค่าเสื่อมราคา	ต่างกัน	<u>ใช้วิธีเส้นตรงโดยประมาณ</u> จากอายุการใช้งาน และอัตราค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์แต่ละประเภทดังนี้ ที่ดินและอาคาร 15-45 ปี น้ำมันและแก๊ส 10-14 ปี เครื่องจักรอุปกรณ์และอื่นๆ 4-8 ปี คลังน้ำมันและแท็งก์สำรวจ 8-14 ปี สถานบริการ 25 ปี	<u>วิธีเส้นตรงโดยการประมาณ</u> อายุการใช้งานของสินทรัพย์แต่ละประเภท ดังนี้ อาคาร, ส่วนปรับปรุง 10 – 30 ปี เครื่องจักรและอุปกรณ์ 10 – 30 ปี สินทรัพย์อื่นๆ 5 – 10 ปี ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์เพื่อการสำรวจปิโตรเลียม แบ่งการคิดค่าเสื่อมราคาได้ 3 แบบคือ ต้นทุนการได้มาซึ่งสิทธิในสัมปทาน <u>ใช้วิธีตัดส่วนของผลผลิตตลอดอายุของปริมาณสำรองที่พิสูจน์แล้ว</u> <u>ต้นทุนหลุมสำรวจ</u> รายจ่ายเพื่อการพัฒนา

แนวปฏิบัติทางการ บัญชี	ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชี		
	สรุปผล	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ประเทศไทย
- ค่าเสื่อมราคา(ต่อ)			<u>เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ และค่าเรือขนอุปกรณ์การผลิต ใช้วิธีตัดส่วนของผลผลิตตลอดอายุของปริมาณสำรองที่พิสูจน์ และพัฒนาสำเร็จค่าเสื่อมราคา</u> <u>ทอส่งก๊าซของโครงการยานา และเขตกุน ใช้วิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งานโดยประมาณเป็นเวลา 30 ปี</u>
- วัตถุประสงค์ภายหลัง รับรู้เริ่มแรก	เหมือนกัน	ประมาณการการค้อยค่าของสินทรัพย์ถาวรแสดงค่า <u>เพื่อการค้อยค่าหักจากราคาทุนของสินทรัพย์ถาวร</u> ในงบดุล ผลต่างระหว่างมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นผลขาดทุนจากการค้อยค่ารับรู้เป็น ค่าใช้จ่าย (non-operating expense) ในงบกำไรขาดทุนสำหรับงวดปัจจุบัน	สินทรัพย์ทั่วไปใช้การ <u>เปรียบเทียบราคาตามบัญชีกับมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน</u> ผลต่างของราคาตามบัญชีสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนบันทึกบัญชีได้ยังกำไรขาดทุน
- การเปิดเผยข้อมูล - นโยบายการบัญชี	คล้ายกัน	เกณฑ์ในการวัดค่า <u>วิธีการคิดค่าเสื่อมราคา อายุการใช้งาน</u> <u>อัตราโดยประมาณของมูลค่าที่เหลืออยู่</u>	เกณฑ์การวัดมูลของที่ดินอาคารและอุปกรณ์ <u>วิธีการคิดค่าเสื่อมราคา อายุการใช้งาน</u> ของสินทรัพย์แต่ละประเภท <u>ไม่มีการเปิดเผยอัตรา</u> โดยประมาณของมูลค่าที่เหลือ

แนวปฏิบัติทางการ บัญชี	ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชี		
	สรุปผล	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ประเทศไทย
- รายละเอียดใน หมายเหตุ (ต่อ)	คล้ายกัน	ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ถาวรประมาณการมูลค่าสุทธิที่เหลืออยู่ การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์ถาวรรวมถึงการจำหน่ายและเงื่อนไขอื่นที่มีผลกระทบ มูลค่าตามบัญชีขั้นต้น ค่าเสื่อมราคาสะสมสำหรับสินทรัพย์ถาวรแต่ละประเภท ณ วันต้นงวดและปลายงวด ขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่รับรู้ในงวดปัจจุบัน มูลค่าตามบัญชีของงานระหว่างก่อสร้างที่เริ่มต้นและสิ้นสุดในงวด และการเพิ่มขึ้นหรือลดลงในระหว่างงวด	ราคาตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคา ค่าเสื่อมราคาสะสม และค่าเพื่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ ณ วันต้นงวดและสิ้นงวด การกระทบยอดของราคาตามบัญชีระหว่างต้นงวดและปลายงวด การเพิ่มขึ้น การจำหน่าย การควบกิจการ ผลขาดทุนจากการด้อยค่า การกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่า ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนสุทธิที่เกิดจากการแปลงค่าบการเงินของหน่วยเงินตราต่างประเทศ จำนวน และข้อจำกัดในกรรมสิทธิ์ที่ใช้เป็นหลักประกัน การกู้ยืม และจำนวนภาระผูกพันที่ตกลงกันไว้เพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
	ต่างกัน	เปิดเผยสินทรัพย์ที่คิดค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์เต็มจำนวนแล้วแต่ยังใช้งานอยู่ รวมทั้งมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ถาวรซึ่งเลิกใช้งานหรือตัดจำหน่ายแล้ว	ไม่มีการเปิดเผยเรื่องดังกล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

จากตารางที่ 4-2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย พบว่า มาตรฐานฉบับนี้ใช้ชื่อที่ต่างกัน คือ สาธารณรัฐประชาชน

แนวปฏิบัติทางการบัญชีของทั้ง 2 ประเทศกำหนดเงื่อนไขในการรับรู้รายการสินทรัพย์ในงบดุลเหมือนกัน คือ จะรับรู้เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตและสามารถกำหนดราคาทุนได้อย่างสมเหตุสมผล

การวัดมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ทั่วไปด้วยราคาทุนซึ่งประกอบด้วย ต้นทุนในการซื้อและต้นทุนที่ทำให้สินทรัพย์อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน ส่วนการวัดมูลค่าของสินทรัพย์เพื่อการสำรวจปิโตรเลียมมีแนวปฏิบัติที่แตกต่างกัน คือ

สาธารณรัฐประชาชนจีนวัดมูลค่าของต้นทุนในการสำรวจบ่อน้ำมันเป็นราคาทุนของงานระหว่างก่อสร้างจนกระทั่งพบปริมาณสำรองและจะถือเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อไม่พบปริมาณสำรอง ส่วนต้นทุนในการพัฒนาบ่อน้ำมันและวัสดุที่ใช้บันทึกเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ ประเทศไทยรับรู้ต้นทุนทั้งหมดเพื่อการได้มาซึ่ง ต้นทุนการขุดเจาะปิโตรเลียมบันทึกเป็นสินทรัพย์แต่จะตัดจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนเมื่อไม่พบปริมาณสำรอง รายงานสำรวจเพื่อธรณีวิทยาและธรณีฟิสิกส์ในช่วงการสำรวจถือเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุน รายงานเพื่อการพัฒนาบันทึกเป็นสินทรัพย์ไม่ว่าจะพบปริมาณสำรองหรือไม่ก็ตาม

การคิดค่าเสื่อมราคาทั้ง 2 ประเทศเลือกใช้วิธีเส้นตรง โดยการประมาณอายุการใช้งานของสินทรัพย์แต่ละประเภท แต่ทั้งนี้การประมาณอายุการใช้งานของทั้ง 2 ประเทศก็มีความแตกต่างกัน คือ สาธารณรัฐประชาชนจีนกำหนดอายุที่ดินและอาคารไว้ 15-45 ปี เครื่องจักรอุปกรณ์และอื่นๆ 4-8 ปี น้ำมันและแก๊ส 10-14 ปี คลังน้ำมันและแท็งก์สำรอง 8-14 ปี และสถานบริการ 25 ปี ส่วนประเทศไทยไม่กำหนดอายุของที่ดิน แต่กำหนดอายุของอาคารและส่วนปรับปรุง 10-30 ปี เครื่องจักรและอุปกรณ์ 10-30 ปี สินทรัพย์อื่นๆ 5-10 ปี สำหรับสินทรัพย์เพื่อการสำรวจปิโตรเลียมกำหนดอายุไว้ตามปริมาณสำรองที่พิสูจน์แล้ว ดังนี้ ต้นทุนการได้มาซึ่งสิทธิในสัมปทาน ใช้วิธีตัดส่วนของผลผลิตตลอดอายุของปริมาณสำรองที่พิสูจน์แล้ว ต้นทุนหลุมสำรวจ, รายงานเพื่อการพัฒนา, เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ และคำรื้อถอนอุปกรณ์การผลิต ใช้วิธีตัดส่วนของผลผลิตตลอดอายุของปริมาณสำรองที่พิสูจน์แล้วและพัฒนาสำเร็จ และท่อส่งก๊าซของโครงการยาดานาและเขตกุน ใช้วิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งานโดยประมาณเป็นเวลา 30 ปี

การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้เริ่มแรกทั้ง 2 ประเทศใช้การเปรียบเทียบราคาตามบัญชีกับมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน ผลต่างของราคาตามบัญชีสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนบันทึกบัญชีได้ยังงบกำไรขาดทุนเหมือนกัน

การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินทั้ง 2 ประเทศมีแนวปฏิบัติคล้ายคลึงกัน คือ เปิดเผยเกณฑ์การวัดมูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ วิธีการคิดค่าเสื่อมราคา อายุการใช้งานของสินทรัพย์แต่ละประเภทในนโยบายการบัญชี เว้นแต่สาธารณรัฐประชาชนจีนจะเปิดเผยอัตราโดยประมาณของมูลค่าที่เหลืออยู่เพิ่มเติม แต่ประเทศไทยไม่มีการเปิดเผยเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ส่วนราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ การกระทบยอดของราคาตามบัญชีระหว่างต้นงวดและปลายงวด การเพิ่มขึ้น การจำหน่าย การควบกิจการ ค่าเสื่อมราคาสะสมสำหรับสินทรัพย์ถาวรแต่ละประเภท ณ วันต้นงวดและปลายงวด ค่าเพื่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ ณ วันต้นงวดและสิ้นงวด จำนวนและข้อจำกัดในกรรมสิทธิ์ที่ใช้เป็นหลักประกันการกู้ยืม และจำนวนภาระผูกพันแสดงไว้ในรายละเอียดหมายเหตุที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้สาธารณรัฐประชาชนจีนยังเปิดเผยเพิ่มเติมเกี่ยวกับสินทรัพย์ที่คิดค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์เต็มจำนวนแล้วแต่ยังใช้งานอยู่ รวมทั้งมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ถาวรซึ่งเลิกใช้งาน หรือตัดจำหน่ายแล้ว แต่ประเทศไทยไม่มีการเปิดเผยเรื่องดังกล่าว

ตารางที่ 4-3 แสดงการเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศไทย เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม จากตัวอย่างธุรกิจปิโตรเลียม

แนวปฏิบัติทางการบัญชี	ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชี		
	สรุปผล	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ประเทศไทย
ชื่อมาตรฐาน	เหมือนกัน	ต้นทุนการกู้ยืม	
- การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า	เหมือนกัน ต่างกัน	<u>ต้นทุนการกู้ยืมเงินที่กู้มาเฉพาะสำหรับจัดหาสินทรัพย์หรือก่อสร้างสินทรัพย์ถือเป็นทุนส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์ จนกระทั่งสินทรัพย์ที่ก่อสร้างสามารถใช้งานได้ตามเงื่อนไข</u> <u>ต้นทุนกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์อื่นถือเป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดขึ้น</u>	<u>กู้ยืมเงินมาเพื่อใช้ก่อสร้างหรือผลิตสินทรัพย์ จำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นจริงในระหว่างงวดหักด้วยรายได้จากการนำเงินกู้ไปลงทุนชั่วคราวจะนำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์</u> <u>กู้เงินเพื่อวัตถุประสงค์อื่นแต่นำมาใช้จัดหาสินทรัพย์จะใช้อัตราดอกเบี้ยถ่วงเฉลี่ยของยอดเงินกู้ในระหว่างปี (อัตราการตั้งขึ้นเป็นทุน) ในการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์</u>

แนวปฏิบัติ ทางการบัญชี	ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชี		
	สรุปผล	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ประเทศไทย
การเปิดเผยข้อมูล			
- นโยบายการ บัญชี	คล้ายกัน	<u>เกณฑ์การรับรู้รายการ</u> เกี่ยวกับต้นทุนการกู้ยืมแยก ต่างหาก	<u>เกณฑ์การรับรู้รายการและการ</u> วัดมูลค่าของต้นทุนการกู้ยืมเป็น ส่วนหนึ่งของนโยบายการบัญชีของ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- รายละเอียด ในหมายเหตุ	คล้ายกัน	<u>จำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่</u> <u>ตั้งขึ้นเป็นทุนในระหว่างงวด</u> เพิ่มเติมอีกในงานระหว่าง <u>ก่อสร้างและอัตราที่ตั้งขึ้นเป็น</u> <u>ทุนที่ใช้ในการคำนวณราคาทุน</u>	<u>จำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็น</u> <u>ส่วนหนึ่งของราคาทุนในระหว่าง</u> งวด โดยเปิดเผยไว้ในหมายเหตุ ประกอบงบการเงินในส่วนของ <u>รายละเอียดของที่ดิน อาคารและ</u> <u>อุปกรณ์</u> นอกจากนี้ยังเปิดเผย <u>อัตรากำหนดตั้งขึ้นเป็นทุนที่บริษัทใช้</u> ในการคำนวณต้นทุนการกู้ยืมที่รวม เป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนใน ระหว่างปี

จากตารางที่ 4-3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย พบว่า ทั้งสองประเทศใช้ชื่อมาตรฐานเหมือนกัน คือ “ต้นทุนการกู้ยืม” (Borrowing Costs)

แนวปฏิบัติทางการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าของทั้ง 2 สองประเทศ มีความคล้ายคลึงกัน คือ ต้นทุนที่กู้ยืมมาเพื่อใช้เฉพาะสำหรับจัดหาสินทรัพย์หรือก่อสร้างสินทรัพย์ ถือเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์ จนกระทั่งสินทรัพย์ที่ก่อสร้างสามารถใช้งานได้ตามเงื่อนไข ส่วนต้นทุนการกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์อื่น แนวปฏิบัติของสาธารณรัฐประชาชนจีนถือเป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดขึ้น แต่แนวปฏิบัติของประเทศไทยหากนำเงินกู้ดังกล่าวมาใช้จัดหาสินทรัพย์จะใช้อัตราดอกเบี้ยถัวเฉลี่ยของยอดเงินกู้ในระหว่างปี (อัตรากำหนดตั้งขึ้นเป็นทุน) ในการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

ส่วนแนวปฏิบัติในการเปิดเผยข้อมูลของทั้ง 2 ประเทศคล้ายกัน คือ เปิดเผยเกณฑ์ในการรับรู้รายการและการวัดค่าไว้ในนโยบายการบัญชี จำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่ตั้งขึ้นเป็นทุนใน

ตารางที่ 4-4 แสดงการเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีน เรื่อง เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และแนวปฏิบัติทางการบัญชีของประเทศไทย เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น จากตัวอย่างธุรกิจปิโตรเลียม

แนวปฏิบัติ ทางการบัญชี	ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชี		
	สรุปผล	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ประเทศไทย
ชื่อมาตรฐาน	ต่างกัน	เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น	ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่ อาจจะเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่ อาจจะเกิดขึ้น
การรับรู้ รายการ	เหมือนกัน	<u>รับรู้ประมาณการหนี้สิน เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้าง แน่ที่กิจการจะสูญเสียทรัพยากร ที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ และสามารถประมาณการภาระ ผูกพัน ได้อย่างน่าเชื่อถือ</u> แต่หากไม่มีความเป็นไปได้ ค่อนข้างแน่หรือสามารถ ประมาณการภาระผูกพันได้ อย่างน่าเชื่อถือควรเปิดเผยเป็น <u>หนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้นในหมายเหตุ</u>	<u>เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้าง แน่ที่จะเกิดภาระผูกพันและ สามารถประมาณจำนวนเงินที่ จะต้องจ่ายได้อย่างสมเหตุสมผล</u> หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและ สินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้นไม่รับรู้ รายการแต่เปิดเผยหนี้สินที่อาจ เกิดขึ้นในหมายเหตุ
การวัดมูลค่า	เหมือนกัน	<u>ประมาณการที่ดีที่สุดของ หนี้สิน</u>	<u>ประมาณการที่ดีที่สุด</u>

แนวปฏิบัติ ทางการบัญชี	ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชี		
	สรุปผล	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ประเทศไทย
การเปิดเผยข้อมูล			
- นโยบาย การบัญชี	คล้ายกัน	<u>เกณฑ์ในการรับรู้รายการ</u> เหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น	<u>เกณฑ์ในการรับรู้รายการ</u> และการวัดมูลค่าของประมาณ การหนี้สิน อธิบายเกี่ยวกับ ลักษณะ และสมมติฐาน
- รายละเอียด ในหมายเหตุ	ต่างกัน	<u>จำนวนประมาณการหนี้สิน</u> ที่เข้าเกณฑ์ในการรับรู้รายการ <u>อธิบายข้อมูลพอสังเขปของ</u> <u>หนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้นและ</u> <u>จำนวนประมาณการหนี้สินที่</u> <u>อาจจะเกิดขึ้นในหมายเหตุ</u>	<u>กระทบยอดประมาณการ</u> <u>หนี้สิน</u> ได้แก่ ยอดต้นงวด จำนวนที่เพิ่มขึ้นในระหว่างงวด และยอดคงเหลือปลายงวด <u>หนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้นภายใต้</u> <u>เปิดเผยเกี่ยวกับประเภทของ</u> <u>หนี้สิน ลักษณะ เวลา ความไม่</u> <u>แน่นอน สมมติฐานอย่างสั้น ๆ</u>

จากตารางที่ 4-4 ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย พบว่า ทั้ง 2 ประเทศใช้ชื่อมาตรฐานไม่เหมือนกัน โดยสาธารณรัฐประชาชนจีน ใช้ชื่อ “เหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น” (Contingencies) ส่วนประเทศไทยใช้ชื่อ “ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจจะเกิดขึ้น” (Provisions, Contingent Liabilities and Contingent Assets)

แนวปฏิบัติทางการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้รายการเหมือนกัน คือ จะรับรู้ประมาณการหนี้สินเป็นหนี้สินในงบดุล เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ และสามารถประมาณการภาระผูกพันได้อย่างน่าเชื่อถือ หากไม่เข้าเกณฑ์ควรเปิดเผยเป็นหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้นในงบการเงินและใช้ประมาณการที่ดีที่สุดของหนี้สินในการวัดค่า

แนวปฏิบัติในการเปิดเผยข้อมูลคล้ายกัน คือ เปิดเผยเกณฑ์ในการรับรู้รายการเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในนโยบายการบัญชี แต่แนวปฏิบัติของประเทศไทยให้เปิดเผยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวัดมูลค่าของประมาณการหนี้สิน อธิบายเกี่ยวกับลักษณะและสมมติฐาน ส่วนรายละเอียดในหมายเหตุเกี่ยวกับประมาณการหนี้สิน แนวปฏิบัติทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนให้เปิดเผย

ตารางที่ 4-5 แสดงการเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีน และแนวปฏิบัติทางการบัญชีของประเทศไทย เรื่อง การรับรู้รายได้ จากตัวอย่างธุรกิจปิโตรเลียม

แนวปฏิบัติทางการบัญชี	ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชี		
	สรุปผล	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ประเทศไทย
ชื่อมาตรฐาน	เหมือนกัน	การรับรู้รายได้	
การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า	คล้ายกัน	<p>การขายสินค้า <u>เมื่อส่งมอบสินค้าและโอนความเสี่ยงในสินค้าให้แก่ลูกค้าแล้ว</u></p> <p>การให้บริการ <u>เมื่อการให้บริการเสร็จสิ้น</u> ถ้าการให้บริการเกิดขึ้นในหลายรอบระยะเวลาบัญชีหากสามารถประมาณการให้บริการนั้น ได้อย่างน่าเชื่อถือใช้วิธีอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จ หากไม่สามารถประมาณการให้บริการได้อาจน่าเชื่อถือจะรับรู้รายได้ไม่เกินจำนวนต้นทุนที่เกิดขึ้นในงวด</p> <p><u>ดอกเบี้ยรับรู้ตามสัดส่วนของเวลาที่ถือไว้และอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง</u></p>	<p>รายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการ จะรับรู้เมื่อมีการส่งมอบสินค้าหรือบริการ</p> <p><u>ดอกเบี้ยรับ รับรู้ตามสัดส่วนของระยะเวลาโดยค่านึงถึงผลตอบแทนที่แท้จริงของสินทรัพย์</u></p> <p><u>ค่าสิทธิ รับรู้ตามเกณฑ์หรือสัญญาที่ได้ทำไว้</u></p> <p><u>เงินปันผลรับรู้เมื่อมีสิทธิได้รับเงินปันผล</u></p> <p><u>รายได้อื่น ๆ รับรู้ตามเกณฑ์คงค้าง</u></p>

แนวปฏิบัติ ทางการบัญชี	ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชี		
	สรุปผล	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ประเทศไทย
การเปิดเผยข้อมูล			
- นโยบาย การบัญชี	คล้ายกัน	<u>เกณฑ์ในการรับรู้รายได้</u>	<u>เกณฑ์ในการรับรู้รายได้แต่ละ ประเภท</u>
- รายละเอียด ในหมายเหตุ	คล้ายกัน	<u>จำนวนรายได้ที่รับรู้ ระหว่างรอบบัญชีตามส่วน งาน</u>	<u>จำนวนรายได้แต่ละประเภทที่ รับรู้ระหว่างงวด</u>

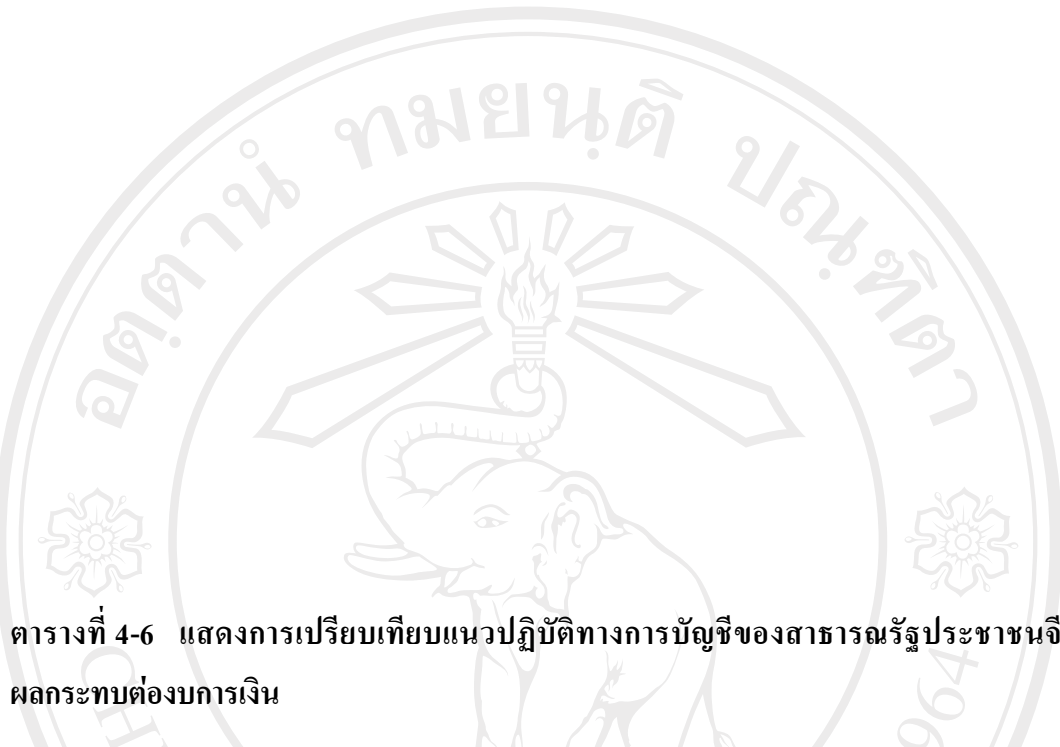
จากตารางที่ 4-5 ผลการศึกษาเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย พบว่า ทั้ง 2 ประเทศใช้ชื่อมาตรฐานเดียวกัน คือ “การรับรู้รายได้” (Revenue)

แนวปฏิบัติทางการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้รายการและการวัดมูลค่ามีบางส่วนที่คล้ายกัน คือ การขายสินค้าและการให้บริการรับรู้รายได้เมื่อส่งมอบสินค้า แต่แนวปฏิบัติของสาธารณรัฐประชาชนจีนกำหนดเพิ่มว่าหากการให้บริการเกิดขึ้นในหลายรอบระยะเวลาบัญชีและสามารถประมาณการให้บริการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือใช้วิธีอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จ หากไม่สามารถประมาณการให้บริการได้อย่างน่าเชื่อถือจะรับรู้รายได้ไม่เกินจำนวนต้นทุนที่เกิดขึ้นในงวด ดอกเบี้ยรับรู้รับตามสัดส่วนของระยะเวลาและอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง นอกจากนี้แนวปฏิบัติทางการบัญชีของประเทศไทยรับรู้รายได้เกี่ยวกับค่าสิทธิตามเกณฑ์หรือสัญญาที่ได้ทำไว้ เงินปันผลรับรู้เมื่อมีสิทธิได้รับเงินปันผลและรายได้อื่น ๆ รับรู้ตามเกณฑ์คงค้าง แต่แนวปฏิบัติทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนไม่ได้ระบุไว้

สำหรับการเปิดเผยข้อมูลทั้ง 2 ประเทศกำหนดให้มีการเปิดเผยเกณฑ์ในการรับรู้รายได้ในนโยบายการบัญชี และจำนวนรายได้ที่รับรู้ระหว่างงวดในรายละเอียดในหมายเหตุโดยสาธารณรัฐประชาชนจีนให้เปิดเผยตามส่วนงานแต่แนวปฏิบัติทางการบัญชีของประเทศไทยให้เปิดเผยรายได้แต่ละประเภท

3. ผลกระทบของแนวปฏิบัติทางการบัญชีของแต่ละประเทศต่องบการเงิน

การบัญชีของแต่ละประเทศจะถูกกำหนดโดยสภาพแวดล้อมของแต่ละประเทศ ทำให้การพัฒนา รูปแบบทางการบัญชีและแนวปฏิบัติทางการบัญชีมีความแตกต่างกัน ถึงแม้ทั้งสองประเทศมีการจัดตั้งแนวปฏิบัติทางการบัญชีให้สอดคล้องแนวปฏิบัติรายงานการเงินระหว่างประเทศของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศและมีรูปแบบทางการบัญชีที่

ตารางที่ 4-6 แสดงการเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีของสาธารณรัฐประชาชนจีนที่มีผลกระทบต่องบการเงิน

เรื่อง	แนวปฏิบัติทางการบัญชี	ผลกระทบต่องบการเงิน
สินทรัพย์ถาวร	<ul style="list-style-type: none"> - ต้นทุนในการพัฒนาบ่อน้ำมันบันทึกเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ - ต้นทุนในการสำรวจบ่อน้ำมันถือเป็นราคาทุนของงานระหว่างก่อสร้างจนกระทั่งพบปริมาณสำรอง และจะถือเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อไม่พบปริมาณสำรอง - อายุการใช้งาน ต่ำสุดคือ 4 ปี สูงสุดไม่เกิน 45 ปี ทั้งสินทรัพย์ทั่วไปและสินทรัพย์เพื่อการสำรวจปิโตรเลียม 	<ul style="list-style-type: none"> - งบกำไรขาดทุน แสดงค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ต่ำ เนื่องจากสินทรัพย์มีอายุการใช้งานนาน ทำให้กำไรสุทธิสูง - งบดุล สินทรัพย์แสดงมูลค่าในงบการเงินสูง เนื่องจากบันทึกต้นทุนในการพัฒนาบ่อน้ำมันและสำรวจบ่อน้ำมันเป็นสินทรัพย์ รวมทั้งราคาตามบัญชีของสินทรัพย์มีมูลค่าสูงเนื่องจากค่าเสื่อมราคาสะสมต่ำ

เรื่อง	แนวปฏิบัติทางการบัญชี	ผลกระทบต่องบการเงิน
ต้นทุนการกู้ยืม	<ul style="list-style-type: none"> - ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่กู้มาเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่อสร้างหรือจัดหาสินทรัพย์เท่านั้นที่นำมารวมคำนวณเป็นราคาทุน - ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์อื่นรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - งบกำไรขาดทุน กำไรสุทธิต่ำลง เนื่องจากดอกเบี้ยเงินกู้แสดงมูลค่าสูง- งบดุลราคาทุนของสินทรัพย์แสดงยอดต่ำไป หากนำเงินกู้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นมาจัดหาสินทรัพย์

จากตารางที่ 4-6 แสดงให้เห็นแนวปฏิบัติทางการบัญชีเกี่ยวกับสินทรัพย์ในงบการเงินของ Sinopec Corp. ที่บันทึกต้นทุนในการพัฒนาบ่อน้ำมันบันทึกเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ ต้นทุนในการสำรวจบ่อนเป็นงานระหว่างก่อสร้าง และอายุการใช้งานของสินทรัพย์ทั่วไปและสินทรัพย์เพื่อการสำรวจปิโตรเลียมต่ำสุดคือ 4 ปี สูงสุดไม่เกิน 45 ปี ส่งผลให้ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่แสดงในงบกำไรขาดทุนต่ำ เนื่องจากสินทรัพย์มีอายุการใช้งานนาน ทำให้กำไรสุทธิสูง มูลค่าสินทรัพย์ที่แสดงในงบดุลสูง เนื่องจากบันทึกต้นทุนในการพัฒนาบ่อน้ำมันและสำรวจบ่อน้ำมันเป็นสินทรัพย์ และมีค่าเสื่อมราคาสะสมต่ำ

ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่กู้มาเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่อสร้างหรือจัดหาสินทรัพย์เท่านั้นที่นำมารวมคำนวณเป็นราคาทุน ส่วนดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์อื่นรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดขึ้น ส่งผลให้กำไรสุทธิที่แสดงในงบกำไรขาดทุนต่ำลง เนื่องจากดอกเบี้ยเงินกู้แสดงมูลค่าสูง และราคาทุนของสินทรัพย์แสดงในงบดุลมียอดต่ำไป หากบริษัทฯ นำเงินกู้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นมาจัดหาสินทรัพย์

ตารางที่ 4-7 แสดงการเปรียบเทียบแนวปฏิบัติทางการบัญชีของประเทศไทยที่มีผลกระทบต่องบการเงิน

เรื่อง	แนวปฏิบัติทางการบัญชี	ผลกระทบต่องบการเงิน
สินทรัพย์ถาวร	<ul style="list-style-type: none"> - ต้นทุนการขุดเจาะปิโตรเลียม บันทึกเป็นสินทรัพย์แต่จะตัดจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อไม่พบปริมาณสำรอง 	<ul style="list-style-type: none"> - งบกำไรขาดทุน รายจ่ายธรณีวิทยาและธรณีฟิสิกส์แสดงมูลค่าสูงขึ้น ค่าเสื่อมราคาแสดงมูลค่าเพิ่มขึ้น เนื่องจากอายุการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์ไม่มาก ทำให้

เรื่อง	แนวปฏิบัติทางการบัญชี	ผลกระทบต่องบการเงิน
สินทรัพย์ถาวร (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> - รายจ่ายสำรวจเพื่อธรณีวิทยาและธรณีฟิสิกส์ถือเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุน - สินทรัพย์ทั่วไปคิดอายุการใช้งานต่ำสุด คือ 5 ปี และสูงสุดไม่เกิน 30 ปี สินทรัพย์เพื่อการสำรวจปิโตรเลียมกำหนดอายุไว้ตามปริมาณสำรองที่พิสูจน์แล้ว 	<p>กำไรสุทธิลดลง เนื่องจากค่าใช้จ่ายสูงขึ้น</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบดุล สินทรัพย์แสดงมูลค่าในงบการเงินสูง เนื่องจากบันทึกต้นทุนขุดเจาะปิโตรเลียมเป็นสินทรัพย์ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์มีมูลค่าต่ำเนื่องจากค่าเสื่อมราคาสะสมต่ำ
ต้นทุนการกู้ยืม	<ul style="list-style-type: none"> - ต้นทุนการกู้ยืมเงินเพื่อวัตถุประสงค์อื่นแต่นำมาใช้จัดหาสินทรัพย์จะใช้อัตราดอกเบี้ยถ่วงเฉลี่ยของยอดเงินกู้ในการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ 	<ul style="list-style-type: none"> - งบกำไรขาดทุน แสดงกำไรสุทธิขึ้น เนื่องจากดอกเบี้ยจ่ายเงินกู้ที่แสดงเป็นค่าใช้จ่ายในงวดลดลง - งบดุล ราคาทุนของสินทรัพย์แสดงยอดสูงขึ้น

จากตารางที่ 4-7 แสดงให้เห็นแนวปฏิบัติทางการบัญชีเกี่ยวกับสินทรัพย์ในงบการเงินของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ที่บันทึกต้นทุนในการขุดเจาะปิโตรเลียมเป็นสินทรัพย์แต่จะตัดจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อไม่พบปริมาณสำรอง รายจ่ายสำรวจเพื่อธรณีวิทยาและธรณีฟิสิกส์บันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุน และอายุการใช้งานของสินทรัพย์ทั่วไปคิดอายุต่ำสุดคือ 5 ปี และสูงสุดไม่เกิน 30 ปี ส่วนสินทรัพย์เพื่อการสำรวจปิโตรเลียมกำหนดอายุไว้ตามปริมาณสำรองที่พิสูจน์แล้ว ทำให้ในงบกำไรขาดทุนรายจ่ายธรณีวิทยาและธรณีฟิสิกส์และค่าเสื่อมราคาแสดงมูลค่าเพิ่มขึ้น เนื่องจากอายุการใช้งานของสินทรัพย์ไม่มาก ส่งผลให้กำไรสุทธิลดลง สินทรัพย์แสดงมูลค่าในงบการเงินสูง เนื่องจากบันทึกต้นทุนขุดเจาะปิโตรเลียมเป็นสินทรัพย์ ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์มีมูลค่าต่ำเนื่องจากค่าเสื่อมราคาสะสมสูง

ต้นทุนการกู้ยืมเงินเพื่อวัตถุประสงค์อื่นแต่นำมาใช้จัดหาสินทรัพย์จะใช้อัตราดอกเบี้ยถ่วงเฉลี่ยของยอดเงินกู้ ในการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ ทำให้กำไรสุทธิในงบกำไรขาดทุนแสดงยอดเพิ่มขึ้น เนื่องจากดอกเบี้ยจ่ายเงินกู้ที่แสดงเป็นค่าใช้จ่ายในงวดลดลง และราคาทุนของสินทรัพย์ในงบดุลแสดงยอดสูงขึ้น